batis. 250. De lingis conficiendis. 251 (fol. 351^a). Ritus cum inaugurando simulacro conjuncti (pratishțhá)1. 252. Deorum invocatio, ut quem simulacra eundem ipsi locum occupent (adhivásana). 253. De templi consecratione. 254. De simulacrorum lavatione (devatásnánam). 255. Ceremoniae ad sedanda obstacula eo tempore observandae, quum domus conditur, sive domicilium novum aut diu derelictum intratur (vástúpaşamana)². 256. De templorum generibus. 257. De sacellorum (mandapa) speciebus et structura. 258-260. Futura regum a Sole originem ducentium series³. 261 -276. De largitionum piarum sedecim generibus: यज्ञ पोडश्रधा प्रोक्तं वासुदेवेन भूतले ॥४॥ पुरुषं पवित्वमायुष्यं सर्वेषापहरं शुभं । पूजितं देवताभिश्च ब्रह्मविष्णुशिवादिभिः ॥ ५॥ आद्यं तत्सर्वेदा-नानां तुलापुरुषसंज्ञितं । हिरख्यमर्भदानं च ब्रह्मांडं तदननंतरं ॥६॥ कट्यपादपदानं च गोसहसं च पंचमं। हिरएयकामधेनुश्च हिरएयाश्वसा-थैव च ॥ १॥ हिरायाश्वरपस्तद्वद्वेमहिस्तरपस्तथा। पंचलांगलकं तद्वद्व-रादानं तथेव च ॥ ६॥ द्वादशं विश्वचक्रं च ततः कल्पलतात्मकं। सप्त-सागरदानं च रत्नधेनुस्तयेव च ॥ ९॥ महाभूतघरस्तद्वावोडशं परि-कीतितं।. Quae capita cum Bhavishyapurána (cf. supra, p. 35^b) non solum ordine fere conveniunt, sed in rebus ipsis et verbis tantam similitudinem exhibent, ut ex illo purána desumta esse satis veri simile sit. Quod etiam versu quarto innuitur. 277. Kalparum triginta enumeratio. 278. Brevis argumenti index.

His perlectis, in fontibus Matsyapuránae Mahábháratam, Harivanṣam, Bhavishyapuránam fuisse invenies, alii alios reperient. Princeps numen in hoc purána Vishnu-Krishna colitur, Krishna tamen antiquior quam mollis ille et imbecillus Brahmavaivartae deus. De codice Parisiaco cf. Hamilton, p. 58.

Codex anno 1729 exaratus multis vitiis laborat, attamen praestantior est quam codd. C. D., in quibus non modo plures loci interpolati sunt, sed etiam multa mutata, formae vero grammaticae, rudes quidem illae et anomalae, at in hoc librorum genere non insolitae, librariorum arbitrio ad normam et regulam revocatae sunt. In fine haec leguntur: श्रीज्ञाके १६५० सँद्वत् १०६५ भाद्रपद्शुक्चतृतीयायां श्रीमन्महाराजाधिराजश्रीश्रीश्रीष्रदीपसाहानामाञ्च

या जगन्मिणिरिदं पुस्तकं श्रीनगरेऽलिखत्। ञ्चाद्शपुस्तकस्याशुद्धत्वान्म-माप्पशुद्धिलिखने दोषाभावः सुधीभिर्वगंतव्यः सत्यं॥ (WILSON 21.)

96.

Foll. 85-115. Linn. 7. Prayágamáhátmya, Prayágae majestas, Matsyapuránae pars, decem lectionibus constans. Folium primum deest. Yudhishthiras, propter cognatorum caedem moerore et religione affectus, a Márkandeya omnia peccata frequentando Prayága, qui est locus sacer ad confluentem Gangae et Yamunae situs 4, lui posse certior fit. Omnino hoc episodium ad celebrandas loci illius aquas earumque vires magicas extollendas scriptum est. 1. Márkandeyae adventus. 2. Prayágae sanctitas. 3. Bovum largiendorum praemia. 4, 5. De piorum operum posthac praemiis. Sacellorum enumeratio. 6. Prayágae aquae omnia peccata abluunt. De sacellis ad Yamunam sitis. 7, 8. Prayága omnium locorum sacrorum sacerrimus esse declaratur. 9. Prayágam Brahmanis, Vishnuis, Sivae sedem esse. 10. Ergo Yudhishthira Prayágae lavando summam felicitatem obtinet.

Libellus anno 1717 exaratus est. (MILL 105^b.)

97.

Lit. Bengal. Charta Ind. Foll. 195. Long. 22. Lat. $5\frac{1}{2}$. Linn. 9.

Márkandeyapurána. De argumento cf. Wilson, Vishnupurána, p. xxxII. Distichorum numerus esse 6900. in fine traditur. Devímáhátmyam inde a fol. 125^a. legitur. Hujus puránae editio Calcuttae nunc sub prelo est. De codice Parisiaco cf. Hamilton p. 22, de Petropolitanis Boehtlingk in libro 'Das Asiatische Museum,' p. 723, de Berolinensibus Weber Catal. p. 140.

Codex hoc seculo exaratus est. (Wilson 27.)

98.

Hoc volumen opuscula varia continet. Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 237. Long. $10\frac{1}{2}$ Lat. $4\frac{1}{2}$.

Hujus voluminis folia 1–150 (linn. 14–16). Chaṇḍi-kámáhátmya (Chaṇḍikae majestas), Márkaṇḍeyapuráṇae episodium, cum commentario continent. Carmen, etiam Devímáhátmya, Chaṇḍim., Kálím. etc. appellatum, tredecim capitibus Durgae deae potestatem variorum gigantum caedibus manifestatam illustrat. Commentarius

¹ Principes qui in ea ceremonia sacerdotes adhibentur, alter sthápaka, alter múrttipa appellantur.

² कुर्वीत वास्तुशमनं मध्ये गोष्टस्य धर्मवित्॥ २५॥ पुर्स्येगंधेश्व माल्येश्व वानस्पत्मेस्तयोपधेः। वास्तु सर्वे प्रतिकिरेत्सप्रधान्येस्तयेव च॥ वास्तोष्पतिं यजेचात्न पायसेन वृहस्पतिं। श्रीदुंबरपलाश्चेश्व बिलं प्रतिदिशं हरेत्॥ सूर्यो वायुर्येमः पितरो वरूगो निर्म्शृतिस्तया। सोमो महंद्र इत्येता दिश्व दिग्देवताः स्मृताः॥ दद्याद्दानं ब्राह्मग्रेथः शिवं भवति वास्तुनि। प्रति-संवासरं कार्यं गृहे वै गृहमेधिना॥ Rigyidhána IV. 26.

³ Cf. Vishnupurána, cap. XXII sqq.

⁴ Fines his verbis accuratius describuntur: आ प्रयागात्प्रतिष्ठा-नाद्यत्पुरो वासुकेईदात् । कंबलाश्वतरौ नागौ नागश्च बहुमूलकः ॥ एतत्प्रजापतेः श्वेदं दिम् लोकेषु विश्वतं ।